

பாரிஜாதமலர்

நாரந்தனை வடக்கு
திருமதி செல்வரட்ணம் பாரிஜாதபுஸ்பராணி
அவர்களின் நினைவாக
இம்மலர் வெளியிடப்பட்டது

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கிறதோ,
 அது நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்.
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்
 அதை நீ இழப்பதற்கு
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 அது வீணாவதற்கு
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நாளை
 மற்றொருவருடையதாகிறது
 மற்றொருநாள்,
 அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்பத் தலைவி

திருமதி

செல்வரட்ணம் பாரிஜாதபுஸ்பராணி

அவர்கள் ஏகனடி சேர்ந்த செய்தி கேட்டு

நேரில் வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும்

தொலைபேசி, தந்தி, கடிதம் மூலம் அனுதாபம்

தெரிவித்தோர்க்கும் மலர்வளையம்

வைத்தோர்க்கும்

அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிரியைகளில்

கலந்துகொண்டோருக்கும்

மற்றும் சகல வழிகளிலும்

உதவி, ஒத்தாசைகள் புரிந்த அனைவருக்கும்

எங்கள் மனம் கனிந்த

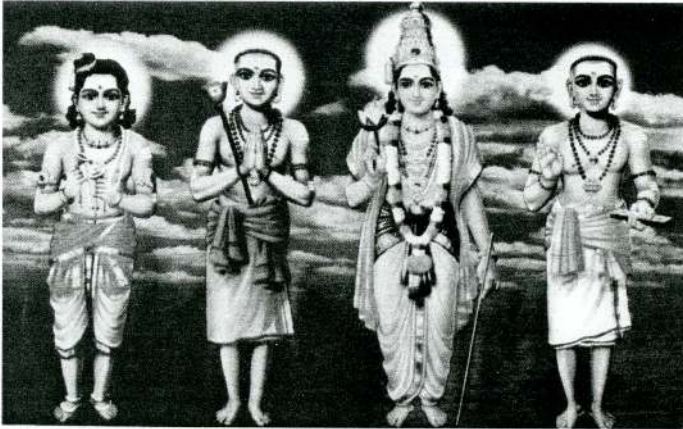
நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மக்கள், மருமக்கள்,

பேரப்பிள்ளைகள்

திருமுறைத் தோக்கிர திரட்டு

08.01.2009 அன்று ஏகனடி எய்திய நாரந்தனை வடக்கு
திருமதி செல்வரட்ணம் பாரிஜாதபுஸ்பராணி
அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.

திருஞானசம்பந்த கவரமிகள்

அருளிய

தேவாரங்கள்

- பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர் கடிக்கண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை வடிவினர் பயில்வலி வலம்உறை யிறையே.
- தோடுடையசெவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

வேதமேதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப் பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார் நாதா எனவும் நக்காளனவும் நம்பாளநின்று பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

- மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே.
- காத லாகிக் கசிந்துதகண் ணீர்மல்கி ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது வேதம் நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.
- மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக் கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப் பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம்பு இரண்டும் உடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
 தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
 கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
 மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
 இதுவோ எமையாளுமா றிவொதொன்
 றெமக்கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறையரனே.

நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
 நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங்கனமணி வரன்றிக்
 குரைகடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
 கோணமா மலையமர்ந்த தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பலவேடர்
 நோயிலும் பிணியும் தொழில்பால் நீங்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந்தாரே.

திருநாவுக்கரசு நாயனர் அருளிய

தேவாரங்கள்

- கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடல
வீரட்டா னத்துரை யம்மானே.
- நிலைபெறுமா(று) எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கும் இட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக்கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடை எம் ஆதி என்றும்
ஆருரா என்றென்றே அலறா நில்லே.
- சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுமல்வாய்
உடலுள்ளுறு குலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

- காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி இலிங்க மாக நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப் பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே. ஆசைவன் பாசம் எய்தி அங்குற்றேன் இங்குற் றேனாய் ஊசலாட் டுண்டு வாளா உழந்துநன் உழித ராமே தேசனே தேசே மூர்த்தீ திருமறைக் காடு மேய ஈசனே உன்றன் பாதம் ஏத்துமா றருளெம் மானே.
- மாதர்ப் பிறைக் கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப் போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன் யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது காதன் மடப்பிடி யோடு களிறு வருவன கண்டேன் கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.
- கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து?வானோர்கள் முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை அப்போடு மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே.
- தலையே நீவணங்காய்-தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய்.
- சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.
- மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.
- அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
அருளிய
தேவாரங்கள்

- பித்தாபிறை சூடிபெரு மாணே அருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே.
- பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

பண்டே நின்னடியேன் அடி யாரடி யார்கட்கெல்லாம்
தொண்டே பூண்டொழிந் தென் தொடரமைத் துரிசறுத்தேன்
வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அண்டா நின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

- கண்ணாய் ஏழுலகுங் கருத் தாய அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணார் இன்தமிழாய்ப் பர மாய பரஞ்சுடரே
மண்ணார் பூம்பொழில்குழ் மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அண்ணா நின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.
- வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்
தாழாதறஞ் செய்யுமின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான் திருக் கேதாரமே னீரே
- நத்தார்படை ஞானன்பசு ஏறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானை உரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார்எலும் பணிவான்திருக்கேதீச்சரத் தானே

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
 இல்லையே எண்ணாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
 இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 வெல்லுமா மிகைவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு கடியேன்
 விரிபொழில்குழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்
 அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானக் காளே.

- மருவார் கொன்றை மதிசூடி
 மாணிக் கத்தின் மலைபோல
 வருவார் விடைமேல் மாதோடு
 மகிழ்ந்து பூதப் படைகுழத்
 திருமால் பிரமன் இந்திரற்கும்
 தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
 பெருமான் கடவுர் மயானத்துப்
 பெரிய பெருமானடிகளே
- மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
 பாத மேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்ற லும்பிறந் தேன் இ னிப்பிற
 வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.
- பொன்னு மெய்ப்பொருளுந் தருவானைப்
 போக முந்திரு வும்புணர்ப் பாணைப்
 பின்னை யென்பிழை யைப் பொறுப் பாணைப்
 பிழையெ லாந் தவிரப் பணிப் பாணை
 இன்ன தன்மைய னென்றறி வொண்ணா
 வெம்மா னையெளி வந்த பிரானை
 அன்னம் வைகும் வயற்பினத் தணி
 யாநு ரானை மறக்கலு மாமே

தம்மையே புகழ்ந் திச்சை பேசினும்
 சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
 பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
 இம்மை யேதரும் சோறுங் கூரையும்
 ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
 அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
 கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

எல்லைய யில்புகழ் எம்பி ரான்எந்தை
 தம்பி ரான் என்பொன் மாமணி
 கல்லை உந்தி வளம்பொ ழிந்திழி
 காவி ரியதன் வாய்க்கரை
 நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 வல்ல வாஉனை நானம றக்கினும்
 சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

மாணிக்கவாசகவரமிகள்

அருளிய

தேவாரங்கள்

தொல்லை யிரும் பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி
 அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
 திருவாசகம் என்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
 ஏகன் அனேகன் இறைவ னடி வாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க 10
 ஈச னடிபோற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெறுந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி 15
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் 25
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
 வல்அசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் 30
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப்பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தையையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப் 65
பேராது நின்ற பெருங்கணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவில்லாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப்புண்ணியனே காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்	80
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம் தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள் ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று	85
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார் மீட்டிங்குவந்து வினைப்பிறவி சாராமே கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே	90
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.	95

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளி எழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரளநிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநனைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாயதிருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறையுறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

தருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிடிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தா ளென்னேயென்னே
ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒள்நித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்

உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகா யுனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ

வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் நில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்

காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
ஆரொருவ ரிவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா ளிட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளீசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்

போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

20

முற்றும்

தீருவ்சைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!

உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!

தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!

அம்பலம் ஆடரங் காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

தீருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்

பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய்அகல

பொன்னின்செய்! மண்டபத்துள்ளே புகுந்து

புவனி யெல்லாம் விளங்க

அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்

அடியோ முக்கருள் புரிந்து

பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த

பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமந்திரம்

குருவே சிவமெனக் கூறினேன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

படமாடக் கோயில் பகவற் கொன்றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கங்காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அறிந்திருந்தாரே

அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அனைதுணை யாமே.

எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசக்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே.

மாணிக்கக் கூத்தனை வண் தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரன்றே.

11ம் திருமுறை

காண்பார்க்குங் காணலாந் தன்மையனே கைதொழுது
காண்பார்க்குங் காணலாங் காதலாற்-காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச் சிந்தையுளே தோன்றுமே
தொல்லுலகக் காதியாய் நின்ற அரன்.

காரைக்காலம்மையார்

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன்
செப்பநா அமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலை அமைத்தேன்
கை தொழ அமைத்தேன
பந்தனை செய்வதற் கன்ப மைந்தேன்
மெய் அரும்ப தைத்தேன்
வெந்த வெண்ணீ றணி யீசற்கிவை
யான் விதித் தனவே.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

பெரிய புராணம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்பம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய் கின்ற பூங்கமல் போற்றி! போற்றி!

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
 திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
 மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
 வாலிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
 கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
 கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
 பண்ணினால் நீடி அறியவரும் பதிகம்
 பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

சேக்கிழார்

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேனு மணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமாளே.

ஒளவையார் இயற்றிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன்அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்

நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்தே
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்தி

குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முகத் தூலமும் சதூர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலம்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

முற்றிற்று

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொ
லோசக மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகலகலா வல்லியே

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங்கொண்டு தெள்ளித்
தொளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகலகலா வல்லியே

தூக்கும் பனுவற் றுதைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்கவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
வடநூற் கடலுந்
தேக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்ன
நெடுந்தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகலகலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலு மன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்காய்
உளங்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகலகலாவல்லியே

சொல்விற் பனமுமவ தானமுங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தத் தடிமைகொள்வாய்
நளினா சனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்லப் பேறே
சகல கலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கு முயிராம்மெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்க
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்ட ளவிற்பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
 விளம்பி லுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே

துக்கநிவாரணி அஷ்டகம்

மங்கள ரூபிணி மதியணி சூலினி
 மன்மத பாணியளே
 சங்கடம் தீர்த்திடச் சடுதியில் வந்திடும்
 சங்கரி செளந்தரியே!
 கங்கண பாணியள் கனிமுகங் கண்டநல்
 கற்பகக் காமினியே
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

கானுறு மலரெனக் கதிர் ஒளி காட்டிக்
 காத்திட வந்திடுவாள்
 தானுறு தவஒளி தாரொளி கதிரொளி
 தாங்கியே வீசிடுவாள்
 மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள்
 மாலைகள் சூடிடுவாள்
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

சங்கரி செளந்தரி சதுர் முகன் போற்றிடச்
 சபையினில் வந்தவளே
 பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
 பொருந்திட வந்தவளே!
 எங்குலந் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே
 எழுந்தநல் தூர்க்கையளே
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

தண தண தந்தண தவிலொளி முழங்கிடத்
 தண்மணி நீ வருவாய்
 பண பண பம்பண பறையொலி கூவிடப்
 பண் மணி நீ வருவாய்
 கண கண கங்கண கதிர் ஒளி வீசிடக்
 கண்மணி நீ வருவாய்
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி
 பஞ்சநல் பாணியளே
 கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகுவேலனைக்
 கொடுத்த நல்குமரியளே
 சங்கடம் தீர்த்திட சமரது செய்தநற்
 சக்தியெனும் மாயே
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

எண்ணியபடி நீ யருளிட வருவாய்
 எங்குல தேவியளே
 பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்
 பல்கிட அருளிடுவாய்
 கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக்
 கவலைகள் தீர்ப்பவளே
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

இடர் தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை
 யென்று நீ சொல்லிடுவாய்
 சுடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச்
 சுகமதைத் தந்திடுவாய்
 படர்தரு இருளில் பரிதியாய் வந்து
 பழவினை ஓட்டிடுவாய்
 ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

ஜெயஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெயஜெய தூர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெயஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

தேவீ கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்

கற்பூர நாயகியே! கனகவல்லி!
 காளி மகமாயி! கருமாரியம்மா!
 பொற்கோவில் கொண்ட சிவகாமியம்மா!
 பூவிருந்தவல்லி தெய்வானையம்மா!

விற்கோல வேதவல்லி! விசாலாட்சி!
 விழிக்கோல மாமதுரை மீனாட்சி!
 சொற்கோவில் நானமைத்தேன் இங்குதாயே!
 சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே!

புவனமுழுதாளுகின்ற புவனேஸ்வரி!
 புரமெரித்தோன் புறமிருக்கும் பரமேஸ்வரி!
 நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஷ்வரி!
 நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி!

கவலைகளைத் தீர்த்துவிடும் காளீஸ்வரி!
காரிருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி!
உவமானப் பரம்பொருளே ஜகதீஸ்வரி!
உன்னடிமைச் சிறியேனை நீயாதரி!

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த
உறவிடத்தில் முறையிடுவேன்! தாயே எந்தன்
அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற
அன்னியரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா!

கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவாம்மா!
காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ அம்மா!
சின்னவளின் குரல்கேட்டு?முகம் திருப்பு!
சிரித்தபடி என்னைத் தினம் வழி அனுப்பு!

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
காலிரண்டும் உன்னடியே நாடவேண்டும்!
பண்ணமைக்கும் நாஉனையே பாடவேண்டும்!
பக்தியோடு கையுனையே கூடவேண்டும்!

எண்ணமெல்லாம் உன்நினைவே ஆக வேண்டும்!
இருப்பதெல்லாம் உன்னுடையதாக வேண்டும்!
மண்ணளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா!
மகனுடைய குறைகளை நீதீருமம்மா!

நெற்றியினுள் குங்குமமே நிறையவேண்டும்
நெஞ்சினுள் திருநாமம் வழியவேண்டும்!
கற்றதெல்லாம் மேன்மேலும் பெருகவேண்டும்!
கவிதையிலே உன்நாமம் வாழவேண்டும்!

சுற்றமெல்லாம் நீடுழி வாழவேண்டும்!
ஜோதியிலே நீயிருந்து ஆளவேண்டும்!
மற்றதெல்லாம் நான் உனக்குச் சொல்லலாமா!
மடிமீது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா!

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டோ!
அருள்செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ!
கண்ணுக்கு இமையன் றிக்காவலுண்டோ!
கன்றுக்கு பசுவன்றி சொந்தமுண்டோ!

முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ!
முழுமைக்கும் நீ எந்தன் அன்னையன்றோ
எண்ணைக்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ!
என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றோ!

அன்புக்கே நானடிமை ஆகவேண்டும்!
அறிவுக்கே என்காது கேட்கவேண்டும்!
வம்புக்கே போகாமலிருக்க வேண்டும்!
வஞ்சத்தை என் நெஞ்சம் அறுக்கவேண்டும்!

பண்புக்கே உயிர்வாழ ஆசைவேண்டும்!
பரிவுக்கே நானென்றும் பணியவேண்டும்!
என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்கவேண்டும்!
என்னோடு நீ என்றும் வாழவேண்டும்!

கும்பிடவோ கையிரண்டும் போதவில்லை!
கூப்பிடவோ நாவொன்றால் முடியவில்லை!
நம்பிடவோ மெய்யதனில் சக்தி இல்லை!
நடந்திடவோ காலிரண்டால் ஆகவில்லை!

செம்பவளவாயழகி! உன்னெழிலோ!
சின்ன இரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை!
அம்பளவு விழியாளே! உன்னை என்றும்
அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவுமில்லை!

காற்றாகி கணலாகிக் கடலாகினாய்
கயிறாகி உயிராகி உடலாகினாய்!
நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்!
நிலமாகிப் பயிராகி உணவாகினாய்!

தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்!
தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்!
போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை!
பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் என்னை!

அம்மனுக்கு தம்மு அர்ச்சனை

1. ஓம் அண்ணாமலையில் அமர்ந்தாய் போற்றி
2. ஓம் அலகு அணிந்தார்க்கு அருள்வாய் போற்றி
3. ஓம் அவர்மேலு மங்கையும் ஆனாய் போற்றி
4. ஓம் அறுகோணத்து உள்ளிருக்கும் ஆதி போற்றி
5. ஓம் அனலும் தணலும் ஆவாய் போற்றி
6. ஓம் அன்னம் அளிக்கும் அன்னமே போற்றி
7. ஓம் ஆதிசிவன்தேவி அம்மையே போற்றி
8. ஓம் ஆதியில் உமையாய் ஆனாய் போற்றி
9. ஓம் ஆயிரம் கண்ணுடை அம்மா போற்றி
10. ஓம் ஆரணிப் பாளையத்து அம்மா போற்றி
11. ஓம் ஆறுதப்பு நூறுபிழை பொறுப்பாய் போற்றி
12. ஓம் ஆறு ஆதாரமாம் அணங்கே போற்றி
13. ஓம் ஆற்று மணல் லிங்கம் அமைத்தாய் போற்றி
14. ஓம் ஈசன் பங்கில் இருப்பாய் போற்றி
15. ஓம் உடுக்கையில் பாம்பை உயர்த்தாய் போற்றி
16. ஓம் உன்னைப் பணிந்தவர்க்கு உற்ற துணை போற்றி
17. ஓம் ஊத்துக்காட்டின் உறவே போற்றி
18. ஓம் எங்கும் நிறைந்த நிறைவே போற்றி
19. ஓம் எச்சிலும் தீட்டும் ஏற்பாய் போற்றி
20. ஓம் எட்டெழுத்தாகி இனிப்பாய் போற்றி
21. ஓம் எல்லா உலகும் ஈன்றாய் போற்றி
22. ஓம் எல்லார்க்கும் தாயாய் இருப்பாய் போற்றி
23. ஓம் ஏழையர்க்கு அடைக்கலம் ஆனாய் போற்றி
24. ஓம் ஒப்பேதுமில்லா உயர்வே போற்றி
25. ஓம் ஒங்காரமென்னும் உருவே போற்றி
26. ஓம் கச்சிப்பதியின் காமாட்சி போற்றி
27. ஓம் கடும்பாடி எல்லையெலாம் காப்பாய் போற்றி
28. ஓம் கடைக்கண் நோக்கம் அருள்வாய் போற்றி
29. ஓம் கண்ணபுரத்தின் காரணி போற்றி
30. ஓம் கரகத்தில் அமரும் கருமாரி போற்றி
31. ஓம் கலியுகம் கண்ட திருரை போற்றி
32. ஓம் கற்பகம் அருளும் காமதேனு போற்றி
33. ஓம் கனகசபை நடத்தும் கபாலி போற்றி

34. ஓம் காசிவரை நாட்டிலே கன்னியாகுமரி போற்றி
35. ஓம் குப்பத்திருக்கும் கொலுவே போற்றி
36. ஓம் கும்பத்தின் மீதிருந்து கொஞ்சுவாய் போற்றி
37. ஓம் கைலாசத்தின் காவலே போற்றி
38. ஓம் கோலியனூரின் கொலுவே போற்றி
39. ஓம் சந்நிதிக்கெல்லாம் சந்நிதி போற்றி
40. ஓம் சந்தேகம் நீக்கும் சாயுச்சியே போற்றி
41. ஓம் சப்தன்னியாய்ச் சமைந்தாய் போற்றி
42. ஓம் சமயபுரத்தின் தமிழே போற்றி
43. ஓம் சாம்பிராணி வாசமாய்ச் சார்வாய் போற்றி
44. ஓம் சிங்கம் ஏறும் சிறப்பே போற்றி
45. ஓம் செக்கச் சிவந்த சிங்காரி போற்றி
46. ஓம் செடிலும் தேருமாய்ச் சிறப்பாய் போற்றி
47. ஓம் சூலம் ஏந்தும் சுடரே போற்றி
48. ஓம் சூனியம் எல்லாம் சுடுவாய் போற்றி
49. ஓம் சேலம் கோட்டைச் சிறப்பே போற்றி
50. ஓம் தண்டு மாரியாய்த் தழைப்பாய் போற்றி
51. ஓம் திண்டுக்கல் கோட்டையில் திளைப்பாய் போற்றி
52. ஓம் திருநீற்றுக் கோட்டைத் திகம்பரி போற்றி
53. ஓம் திருவிளக்கின் நாயகத்திறமே போற்றி
54. ஓம் திருவேற்காட்டுத் தேவி போற்றி
55. ஓம் தில்லைவனத்தின் திருவே போற்றி
56. ஓம் தீராவினையெல்லாம் தீர்ப்பாய் போற்றி
57. ஓம் தெய்வக்கொலுவில் திளைப்பாய் போற்றி
58. ஓம் தேகமெல்லாம் முத்தெடுக்கும் தேவி போற்றி
59. ஓம் தேசமெல்லாம் முத்தெடுக்கும் திருவே போற்றி
60. ஓம் நம்பினோர் நாவில் நவில்வாய் போற்றி
61. ஓம் நாகக்கன்னியே நல்லமுத்து போற்றி
62. ஓம் நாகக்குடையில் நடப்பாய் போற்றி
63. ஓம் நாகம் அணிந்த நங்கை போற்றி
64. ஓம் நாடும் வீடும் காப்பாய் போற்றி
65. ஓம் நாற்கோணச் சக்கரத்தை நாடுவாய் போற்றி
66. ஓம் நித்தியகல்யாணி நீலபரஞ்சோதி போற்றி
67. ஓம் நெருப்பின் நிறமாய் நிற்பாய் போற்றி
68. ஓம் நோவுநொடிக்கோர் மருந்தே போற்றி
69. ஓம் பகைத்தவர் மார்க்பைப் பிளப்பாய் போற்றி

70. ஓம் படவேட்டில் அமர்ந்த பராசக்தி போற்றி
71. ஓம் பட்டத்தழகி படைமுகத்தாய் போற்றி
72. ஓம் பண்ணாரி வாழும் பராபரி போற்றி
73. ஓம் பாதாளம் எல்லாம் பரந்தாய் போற்றி
74. ஓம் பார்வதியாகிப் பரிந்தாய் போற்றி
75. ஓம் பாவாடைக்காரி பராபரியே போற்றி
76. ஓம் பில்லி பிசாசுகள் அகற்றுவாய் போற்றி
77. ஓம் பிள்ளை தரும் பெரியாய் போற்றி
78. ஓம் புவனமெலாம் போற்றும் பூவழகி போற்றி
79. ஓம் பூரணமாகிய பொலிவே போற்றி
80. ஓம் பூவாய் சொரியும் புதுமையே போற்றி
81. ஓம் பெரியபாளையத்தின் பேச்சியே போற்றி
82. ஓம் பெருமாளின் பின்னே பிறந்தாய் போற்றி
83. ஓம் மக்களுக்கு உகந்த மாதரசி போற்றி
84. ஓம் மகுடமுடிக்கொண்ட மனோண்மணி போற்றி
85. ஓம் மங்கை உருவின் மகராசி போற்றி
86. ஓம் மணி மந்திர சேகரித்தாயே போற்றி
87. ஓம் மணிவிளக்குமேல் ஏறும் மாதா போற்றி
88. ஓம் மலையனூர் மகிழ்ந்த மாண்பே போற்றி
89. ஓம் மாலையாள தேசத்து மகமாயி போற்றி
90. ஓம் மழையாய் விளங்கும் மாரி போற்றி
91. ஓம் மாங்கல்யம் காக்கும் மங்கலி போற்றி
92. ஓம் மாயி மகமாயித்தாயே போற்றி
93. ஓம் முக்கோணத்துள் மூலப்பொருளே போற்றி
94. ஓம் முத்துவடம் அசையும் முலைப்பால் போற்றி
95. ஓம் மூலாதாரத்தின் முதல்வி போற்றி
96. ஓம் யாதும் ஆகி நின்றாய் போற்றி
97. ஓம் வணங்குவோர்க்கு வாழ்க்கை அளிப்பாய் போற்றி
98. ஓம் வந்தமனை வாழ வருவாய் போற்றி
99. ஓம் வருத்தம் தீர்க்கும் வளமே போற்றி
100. ஓம் வலியோர் மாற்பைப் பிளப்பாய் போற்றி
101. ஓம் வாக்குத் தமிழாய் வருவாய் போற்றி
102. ஓம் வாதபித்த சீதசுரம் காப்பாய் போற்றி
103. ஓம் வார்ப்புச் சிலையாய் வருவாய் போற்றி
104. ஓம் வீரம்பட்டணத்து விளக்கே போற்றி
105. ஓம் வெள்ளிக்கிழமை விளைவே போற்றி
106. ஓம் வேப்பம் பாலாய் விளைவாய் போற்றி
107. ஓம் வேப்பிலை செய்யும் விந்தையே போற்றி
108. ஓம் வேம்பு ரதம் ஏறும் வித்தகி போற்றி! போற்றி!!

கந்தஷஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மையல் நடஞ் செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென்று (உ)வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரர ரரர

ரிஹுண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர ஹுணபவருக வருக
 அசுரர் குடி கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
 குண்டலியாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடியாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்
 பல்பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளி பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 ரரரர ரரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டகுடகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து (உ)தவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்(று)
 உந்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிலே வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் காக்க

நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதூர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 கொள்ளிவாய் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்மராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை

இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனை
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் ரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தால்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரியம் அளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக் கொண்டு

ஆசாரத்தூன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உவந்துநீ நணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றவரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோன் மகிழ்ந்து நண்மை அளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தெனதுள்ளம் அட்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெற்றி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவணபவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்முறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் கேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்

